

V R T E C .

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 8.

V Ljubljani 1. avgusta 1881.

Leto XI.

Sirota.

„Čujte ata! čujte mama!
Kam otrok se čem podat' ?
Sem na svetu reva sama —
Vsmilj se me Bogec zlat!“

Tak sirota tam žaluje
In se dčati kam ne vé;
Na gomilah omaguje,
Kjer roditelji ležé.

In glej! po enakem poti
Pride mož po grobih vprók;
Milo stopi zdaj k siroti,
Ker je slišal njeni včk.

„Pod neusmiljeno gomilo* —
Pravi k njej — „je grób globók;
Bog le sliši vpitje milo —
Vslíšal ga je, ljub' otrok.“

„Na vrt božji me je gnalo,
Tukaj moja hči leží;
Tu jo je sreč iskalo,
Ker domá tolažbe ni.“

In — previdnost božja svéta!
Ko tolažbe ni nikjer —
Najdeva si — ti očeta,
Jaz, sirota, v tebi hčer!“

Emanuel Tomšič.

Zrno do zrna — pogača.

I.

Pri Pilovei imajo pšenične žnjice. Na njivi pod cerkvijo žánjejo. Polétinsko solnce vroče pripéka z neba, ki je le tu in tam malo premrénjeno od tenke meglice. Razpaljen zrak miga nad porujavelim žitom in lehak vetrič pripogne sim ter tja prav na lahno rése po klasovji. Pôt lije